

borgerlige dyder altid at tale sandt og være venlig over for folk.

Og jeg vil blot sige til hr. Bendt Bendtsen, at den regering, som i 1968 udstedte en erklæring om, at ingen kan blive registreret alene på grund af lovlig politisk aktivitet, bestod af Det Konservative Folkeparti, Venstre og Det Radikale Venstre. Og den erklæring er vigtig for mig, og den burde også være vigtig for hr. Bendt Bendtsen.

Vi taler meget om retssikkerhed, siger hr. Bendt Bendtsen.

Ja, det gør vi faktisk, og det mener vi faktisk også at Det Konservative Folkeparti plejer at gøre, og det gør Venstre også. Og der er en retssikkerhed forbundet med det her, for der skal være retssikkerhed for, at man ikke registreres alene for lovlig politisk virksomhed. Det er det, det hele handler om.

Og jeg synes ikke, der er nogen grund til at vrænge ad den yderste venstrefløj. De har lige så meget ret til demokratisk beskyttelse, som vi andre har, der repræsenterer det borgerlige Danmark.

Til hr. Jann Sjursen vil jeg blot sige, at i spionkredse tror jeg nok man opererer med to begreber: »Need to Know« og »Nice to Know«. Og Need to Know er det, som jeg mener denne undersøgelse skal tilvejebringe: vigtige oplysninger, som skal tilvejebringe basis for en fremtidig lovgivning for PET's virksomhed, som også lader sig kontrollere. Og Nice to Know er det, som den historiske undersøgelse kan redegøre for, og det synes jeg ville være utrolig spændende, og den vil jeg slet ikke udelukke at vi kan få samtidig med denne undersøgelse.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg vil gerne have lov at gentage mit spørgsmål til fru Elisabeth Arnold: Er Det Radikale Venstre på trods af, at det kalder sig et borgerligt parti, klar til at gennemføre denne undersøgelse sammen med SF og Enhedslisten?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det lovforslag, som vi behandler i dag, L 65, ønsker vi gennemført, uanset hvem der lægger stemmer til.

Søren Søndergaard (EL):

I den seneste omgang startede denne sag med, at TV 2's Fak2eren afslørede en række ting i en udsendelse i begyndelsen af marts i år.

En af de ting, som Fak2eren afslørede, var, at efterretningstjenesten havde sendt en agent ind i et lovligt politisk parti. Den afslørede, at denne agent registrerede medlemmerne og medlemmernes privatliv. Den afslørede, at personen tog billeder af medlemmerne, ikke bare under politiske møder, men også i private sammenhænge. Den afslørede, at agenten registrerede sympatisører. Den afslørede, at agenten registrerede folk, som henvendte sig til organisationen efter materialer, f.eks. skoleklasser. Den afslørede, at han kopierede arkivet. Den afslørede, at han kopierede nøgler, sådan at de folk, som han afleverede et såkaldt nøglesæt til, fremover kunne gå ind i lokalerne. Og den afslørede, at han indleverede navne på stillere til folketingsvalg, i øvrigt i lodret modstrid med Wamberg-udvalgets indstilling og det, der blev godkendt i midten af 1960'erne.

De her ting var relativt let at få verificeret. En del af dem indrømmede efterretningstjenesten umiddelbart. En del af dem kunne efterretningstjenesten ikke huske, men der var sådan set ikke noget problem i at få dem afklaret, for den person, der havde beordret de her ting, går lyslevende rundt iblandt os, og man kunne simpelt hen bare afhøre ham.

Dér skulle undersøgelsen være startet, og den skulle være startet af to centrale grunde:

For det første fordi den pågældende agent efter flere års virke i den pågældende organisation sagde: Jeg har intet fundet, der begrundet en overvågning. Og for det andet fordi den, der var ansvarlig på det tidspunkt, justitsministeren, sagde: Jeg har aldrig hørt om og er aldrig blevet præsenteret for den pågældende infiltration med en agent, og hvis jeg var blevet præsenteret for den, ville jeg have sagt nej. Det sagde den ansvarlige minister.

Af de to grunde skulle den undersøgelse være startet i marts; så var vi, jeg vil ikke sige sluppet for mange ting, men så havde vi haft et godt og korrekt udgangspunkt, og vi havde været i gang med en undersøgelse, som måske allerede kunne have bragt sine første resultater både i den ene og den anden retning.

Men vi fik ikke den undersøgelse. I stedet fik vi nogle bemærkninger fra regeringen om, at det selvfølgelig var alvorligt, og at hvis der viste sig noget nyt, kunne vi komme tilbage, osv.